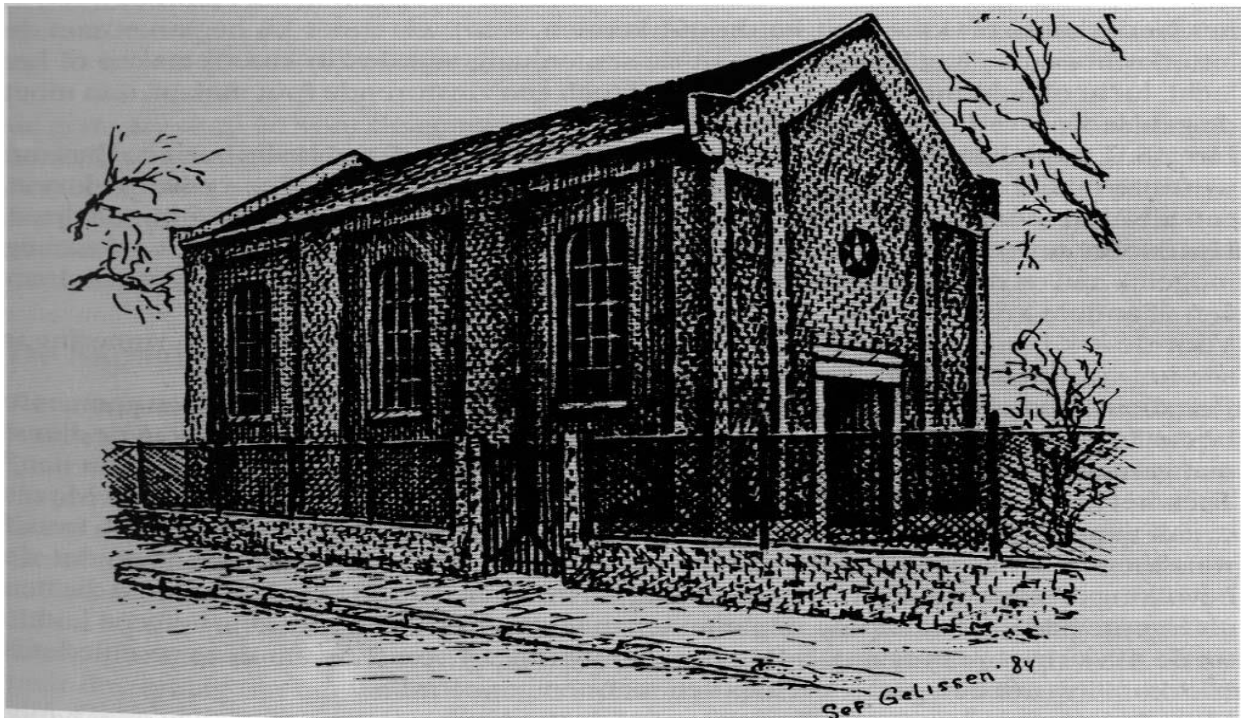

Bron: Joods Cultureel Kwartier/Beek JCK.nl

Rond het einde van de zeventiende eeuw vestigden de eerste joodse inwoners zich in Beek en de omliggende gemeenten. Hun namen worden genoemd in verband met bendevoering en processen. Omstreeks 1740 woonden er drie joodse gezinnen in Beek, tegen het einde van achttiende eeuw is dit aantal tot twaalf toegenomen. Godsdienst oefeningen werden in die tijd in huissynagogen gehouden.

Pentekening van de synagoge in Beek door Sef Gelissen, 1984

De eerste joodse begraafplaats in Beek, aan de huidige Putbroekerweg, werd rond 1850 in gebruik genomen. De oudste grafsteen dateert van 1851. Een begraafplaats van recentere datum bevindt zich aan het Kloosterpad te Urmond. De enige daar nog zichtbare zerk draagt het jaartal 1892. De joodse gemeenschap van Urmond is nooit zelfstandig geweest.

In 1828 kreeg Beek de status van zelfstandige joodse gemeente met de rang van bijkerk. De eerste echte synagoge werd in 1866 ingewijd en lag aan de Molenstraat. Vanwege het geringe aantal joodse inwoners was er van geregeld godsdienstonderwijs geen sprake. De meeste joden waren werkzaam als slager of in de veehandel.

De synagoge van Beek uit 1866 werd in 1954 verbouwd tot een woonhuis, 1967 (RDMZ)

Van het twintigtal joden dat aan het begin van de Duitse bezetting in Beek woonde hebben zich twaalf het leven weten te redden door onder te duiken. De overigen zijn gedeporteerd en in de concentratiekampen omgekomen.

De joodse gemeente van Beek is na de oorlog niet weer opgericht en is in 1954 samengevoegd met die van [Maastricht](#). De synagoge is aan de gemeente Beek verkocht en later afgebroken.

In Beek bevindt zich een [monument](#) op de joodse begraafplaats en een [monument](#) in het centrum, die herinneren aan de joodse slachtoffers uit Beek. De plaatselijke overheid draagt zorg voor het onderhoud van de joodse begraafplaats.